కథ

బాలసారె

కాకాని కమల

శంకరంకి కొడుకు పుట్టాడు.

పెళ్ళయిన రెండేళ్ళకి శంకరం తండ్రి అయ్యాడు.

తెల్లారితే బాలసారె నామకరణ మహోత్సవం.

ఇల్లంతా చుట్టాలతో సందడిగా వుంది.

తెల్లారితే మరికొంతమంది బంధుగులు వస్తారు.

శంకరం అడ్డాల్లో బిడ్డగా వున్నప్పుడే పొలంలో ఏతం తోడుతూ కాలుజారి మోటబావిలో పడి తండ్రి మరణించాడు

అప్పట్నుంచి తల్లి బాలమ్మే సాకింది.

ఉన్న ఎకరంన్నర పొలం సొంత సేద్యం. ఆడమగ తనే అయి ఎండనక వాననక పొలం పండించింది. రెక్కలు విరుచుకుంది.

'నా కొడుకు దొరబిడ్డలా బతకాలి. ఆడ్ని మట్టి పిసుక్కోనియ్యను. పట్నంలో సదివిత్త. ఆడిసేత సర్కారు కొలువు సేయిపిస్తా' అనేది ఊళ్ళో అందరితో.

బాలమ్మ పెనిమిటి పైడయ్య బతికున్న రోజుల్లో తనకి కొడుకు పుట్టాలని వాడ్ని చదివించి ఉద్యోగస్తుడ్ని చేయించాలని గట్టి కోరిక ఉండేది.

అందుకే పెనిమిటి చనిపోయినా కొడుకుని చదివించి 'ఆసూరాజు' కోరిక తీర్చాలన్నదే బాలమ్మ తాపత్రయం.

చేతులకి కాళ్ళకి ఉన్న వెండి కడియాలు, జబ్బకి వేసుకునే బంగారు దండకడియం అమ్మి కొడుకుని పట్నంలో పెట్టి చదివించింది. కాని ఉద్యోగం దగ్గరికి వచ్చేసరికి తిప్పలు అయ్యింది.

'రోజులు మారాయి బాలమ్మా. డబ్బు ఖర్చు పెడితేనేగాని సర్కారు నౌకరి దొరకదా' అన్నాడు ఊరి ప్రెసిడెంటు.

'అట్లనకాండి దొరా! ఆడు సర్కారీ కొలువు చెయ్యాలని ఆడి తండ్రి మనసు పడ్డాడు' అంది.

ఊరి ప్రెసిడెంటు సింహాద్రి నాయుడి తండ్రి మాజీ ఎం.ఎల్.ఏ. నాయుడు కూడా రాబోయే ఎలక్షన్స్‌లో నిల్చునేందుకు రంగం సిద్ధం చేసుకొంటున్నాడు. రాజకీయ పలుకుబడితోపాటు ఉన్న ఊళ్ళోనేకాక చుట్టుపక్కల గ్రామాలన్నింటికీ నాయుడి మాటే వేదం. అందరికీ తల్లో నాలుకగా ఉంటాడు నాయుడు.

బాలమ్మ మెళ్ళో ఉన్న బంగారుకంటె అమ్మి డబ్బు తెచ్చి నాయుడు చేతుల్లో పోసింది.

బ్లాకాఫీసులో గుమస్తాగా శంకరం ఉద్యోగస్థుడయ్యాడు.

శంకరంకి దూరపు వరస మేనరికం ఉంది.

కాని శంకరంకి అత్తకూతురు వరహాలు మీద మనసు లేదు.

'కారణం వరహాలు నల్లగా, గుమ్మటంలా ఉంటుంది నాకొద్దు' అన్నాడు.

'అట్లే కానియ్యి' అని బయట సంబంధం చూసి కొడుకు ఇష్టపడ్డ పిల్లనే చేసింది.

సీతాలక్ష్మిది కళగల మొఖం. పది దాకా చదివింది. ఈ కాలం ఫ్యాషన్లు తెలుసు. సినిమాల పిచ్చి, పత్రికల పిచ్చి జాస్తి.

అయితే సీతాలక్ష్మిది సీత పాదమే. సీతకన్నే అన్నారా ఊళ్ళో వాళ్ళు.

కారణం సీత కాపురానికి వచ్చిన ఆరునెల్లకే గుండ్రాయిలాంటి బాలమ్మ కాస్తా 'హరీ'మంది.

బాలమ్మ పొయ్యాక సీతదే ఇంటి పెత్తనం. పొలం అజమాయిషీ పాడి వ్యాపారం అన్నీ.

శంకరం తన ఉద్యోగమేమో తనేమో ...

బాలమ్మ పొయ్యాక నాలుగు నెల్లకి సీత నీళ్ళోసుకుంది.

'ఆడపిల్ల పుడితే మా అమ్మ పేరు. మగపిల్లాడు పుడితే మా నాన్న పేరు పెడదాం' అన్నాడు సంబరంగా శంకరం.

శంకరం తండ్రి పేరు పైడయ్య, తల్లిపేరు బాలమ్మ.

'ఛీ... ఛీ... ఆ పాతకాలం పేర్లు ఛస్తే నా పిల్లలకి పెట్టను. కాలం మారిపోయింది. నా కొడుక్కి సురేష్‌కుమార్ అనో రమేష్‌బాబు అనో పెడతాను. లేదూ చిరంజీవి అని పెడతాను. 'చిరూ' అని పిలవచ్చు. అదీ కాకుంటే నాగార్జున అనో రజనీకాంత్ అనో పెడతాను. అంతేగాని బాలమ్మ అని పైడయ్యా అని ఛస్తే పెట్టను నా పిల్లలకి' అంది సీత గయ్యిమని లేస్తూ.

ఇంట్లో సీతదే పెత్తనం.

అందంగా వుంటుంది. చదువుకుంది అరెకరం పొలం పసుపు కుంకుమ కింద అరణంగా తెచ్చింది.

తరచు ఆమె పుట్టినింటి నుంచి ఎవరో ఒకరు వచ్చిపోతూ వుంటారు.

శంకరం వైపు బలగం లేదు.

అందుకే శంకరం నోరెత్తలేకపోయాడు.

కాని శంకరం మనసు పీకుతుంది.

తండ్రి ఉవ్విళ్ళూరి ఉవ్విళ్ళూరి తనని కన్నాడు. బంగారు కొండలా చూసుకున్నాడు. భుజం దింపేవాడు కాదట.

తన తల్లి మాత్రం?

రెక్కలు విరుచుకుని తన కోసం ఎంత కష్టపడింది? తన చదువు కోసం ఇల్లు పొలం అమ్మకుండా వుండటం కోసం రెట్టింపు శ్రమచేసి ఆస్తి కాపాడింది. ఆవిడ ఒంటిమీద బంగారం కరిగించింది. తన చదువు ఉద్యోగం కోసం ఖర్చు పెట్టింది. రేపు కోడలు వస్తే తన గతేమిటి అని ఆలోచించలేదు. తల్లి చచ్చిపోయింది గనక గాని లేకపోతే సీత ఆవిడ మీద దాష్టీకం చేసేదే!

అల్లాంటి తల్లి అంటే శంకరం తగని మమకారం.

ఆవిడ పేరూ తండ్రి పేరు కలిసేలా కొడుక్కి పేరు పెట్టాలని శంకరం కోరిక.

కాని సీత ససేమిరా అంటూంది.

కొడుక్కి 'చిరంజీవి' అనో 'నాగార్జున' అనో పెడదాం. లేకపోతే అనీల్‌బాబు అని పెడదాం అని ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది

అప్పుడే తన అత్తమామలు బావమరుదులు, మరదళ్ళు 'చిరూ చిరూ' అని పిలుస్తున్నారు. 'ఏవిరా నువ్వు కూడా చిరంజీవిలా స్టెప్పులు వేస్తావా? సినిమా యాక్టరు అవుతవా?' అని వాడి పాలబుగ్గలు చిదిమి గారాలు కురిపిస్తున్నారు.

శంకరంకి దిగులుగా వుంది.

కొడుకు పుట్టాడన్న సంతోషం ఏ కోశాన కలగటం లేదు.

తెల్లారితే బాలసారె అన్న ఉత్సాహం లేదు.

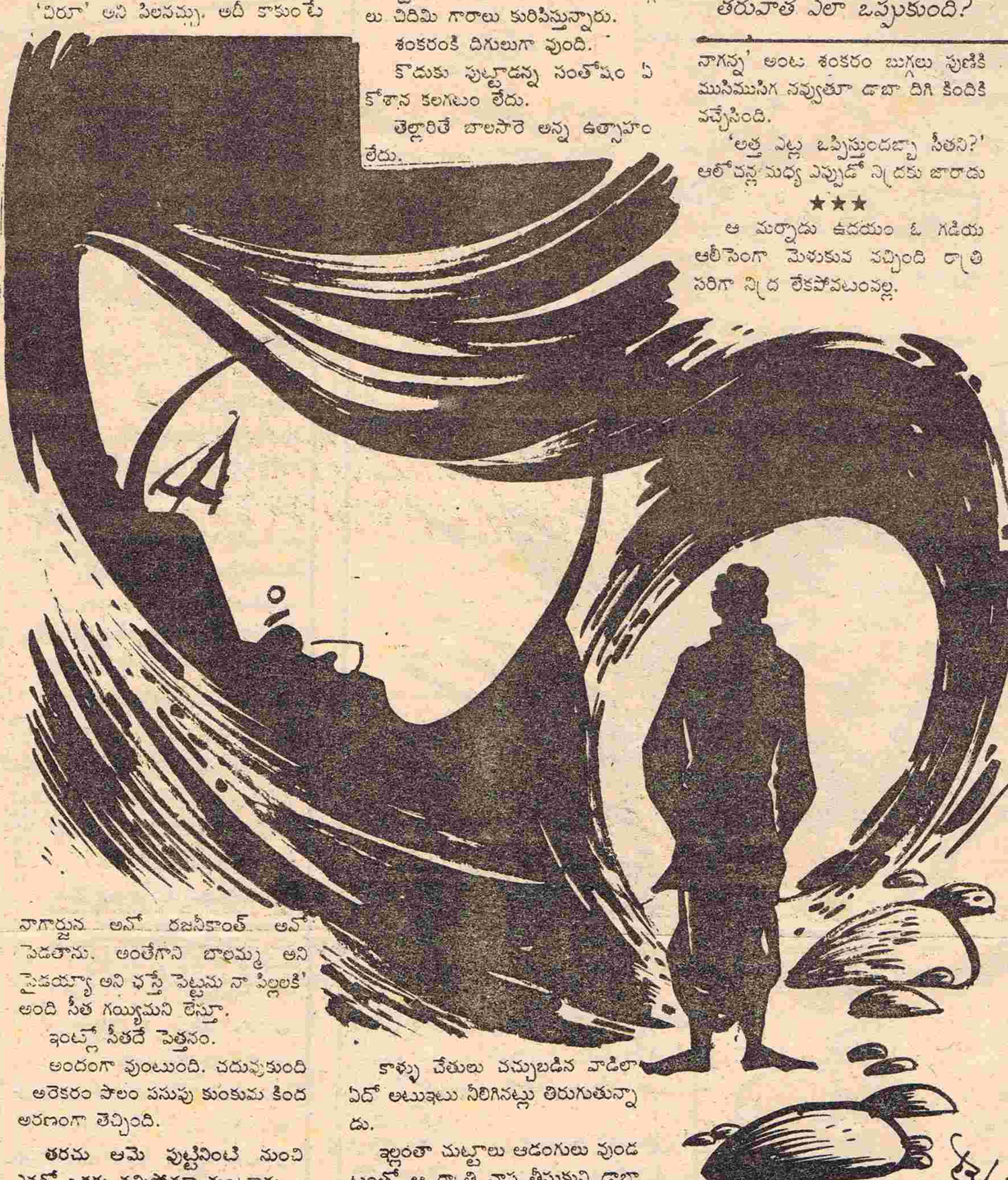

కాళ్ళు చేతులు చచ్చుబడిన వాడిలా ఏదో అటుఇటు నీలిగినట్లు తిరుగుతున్నాడు.

ఇల్లంతా చుట్టాలు ఆడంగులు వుండటంతో ఆ రాత్రి చాప తీసుకుని డాబా మీదికి వచ్చాడు పడుకుందుకు.

చాలాసేపు నిద్ర పట్టలేదు.

చచ్చిపోయిన తల్లి తండ్రి జ్ఞాపకం వస్తున్నారు.

వాళ్ళవి పాతకాలం పేర్లు అయితేనేం? వాళ్ళు తన తల్లి తండ్రి. వాళ్ళు సంపాయించిన పాతకాలం ఆస్తిపాస్తులు ఇళ్ళువాకిళ్ళు పనికి వచ్చినపుడు వాళ్ళ పేర్లు మాత్రం ఎందుకు పనికిరావు?

కాని కొంపలో సీతదే పైచేయి.

'ఒరే శంకూ! ఏందిరా పొద్దుగాల నే వచ్చిన గాడ్నుంచి సూత్తున్నా. ఏందోలా ఉన్నావ్' మేనత్త పలకరింపుకి గభాల్న కళ్ళు తెరిచాడు. కొబ్బరాకుల మీంచి వస్తున్న చల్లని పిల్లగాలిలా సగం పళ్ళూడిన బోసినోటితో ఆపేక్షగా పల్కరిస్తూంది మేనత్త గౌరమ్మ.

స్వయానా శంకరం తండ్రి పైడయ్యకి అక్క.

శంకరం గభాల్న లేచి కూర్చున్నాడు.

'అత్తా!' ఆవిడ ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని కడుపులో బాధ వెళ్ళగక్కుకున్నాడు. గౌరమ్మ శంకరం జుత్తు నిమురుతూ—

'ఓరోరి అదా నీమనాది. నేను వచ్చినప్పటి సంది సూత్తనే వున్నా. నీ పెండ్లాం దాని పుట్టింటి ఓళ్ళు ఇల్లంతా పెత్తనం సేత్తా ఉండారు. ఎర్రి నాగన్నలా నువు ఓ మూలకి ఒదిగిఒదిగి ఉండావు. కీలు ఎరిగి వాతపెట్టమన్నారు. దాని రోగం నే కుదురుత్తలే. నీ కొడుక్కి నీ అమ్మ అయ్యల పేరే రేపు పెడుదువు గాని. గమ్మునుండు' అంది.

'సీత మొండిదత్తా' అన్నాడు.

'ఒరేయ్ ఒల్లకుండరా. నా అనుభవం ముందు అదెంతరా పిల్లకాకి. దాని మొండితనానికి నా దగ్గర ఇరుగుడుంది? నీకెందుకు నిబ్బరం పడు. రేపు నీ పెండ్లాం దానంతట అదే నీ అయ్యపేరు ఖాయం సేస్తుంది. సచ్చిపోయిన నా తమ్ముని మీద ఒట్టు. సరేనా? పిచ్చి నాగన్న' అంటు శంకరం బుగ్గలు పుణికి ముసిముసిగ నవ్వుతూ డాబా దిగి కిందికి వచ్చేసింది.

'అత్త ఎట్ల ఒప్పిస్తుందబ్బా సీతని?' ఆలోచన్ల మధ్య ఎప్పుడో నిద్రకు జారాడు

★★★

ఆ మర్నాడు ఉదయం ఓ గడియ ఆలీసెంగా మెళుకువ వచ్చింది రాత్రి సరిగా నిద్ర లేకపోవటంవల్ల.

చాపచుట్టి హడావుడిగా కిందికి వచ్చాడు శంకరం.

అప్పటికే సీత తలంటుకుని పట్టుచీర కట్టింది.

హడావిడిగా డాబామెట్ల దగ్గర ఎదురొచ్చింది.

"లేచారా. మీ కోసమే వస్తున్నాను. సరిగ్గా తొమ్మిది గంటలకల్లా పీటలమీద కూర్చోవాలిట. అన్నీ సిద్ధంగా ఉంచుకోమని అయ్యగారు కుర్రాడ్ని కబురు పంపారు. చాకలి సుబ్బన్న వచ్చాడు. మీకు తలంటడానికి వేడినీళ్ళ సిద్ధంగా ఉన్నాయి తొందరగా తెముల్చుకోండి..." అంది.

"... ..."!

శంకరం నిర్వికారంగా ఉండడం చూసి సీత విలాసంగా నవ్వింది.

"ఏంటి అంత సీరియస్సు? బాలసారె మీ కొడుకుదే గాని పరాయి వాళ్ళెవరిది కాదూ. మీ నాన్న పేరు వద్దన్నాననే కదా మీకు కోపం వచ్చింది. అదేం లేదు. మీకు ఇష్టమైన పేరే పెడుతున్నాం. మీ అమ్మా నాన్న ఇద్దరి పేర్లూ కలిసివచ్చేలా బాలపైడయ్య చౌదరి అని సెటిల్ చేశా. మీరు బియ్యంలో ఆ పేరే రాయబోతున్నారు. సరేనా?" అంది మళ్లీ అదే నవ్వుతో.

శంకరం బిత్తరపోయాడు.

తను వింటున్నది కలా నిజమా అన్నట్లు ఏదో అనబొయ్యాడు.

అంతలో సీత మళ్ళీ గలగలా నవ్వింది.

"మీరు అనవసరంగా అంత ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. నే చెప్తున్నది నిజమే. మన అబ్బాయి పేరు బాలపైడయ్య. మీరు బంగారు ఉంగరంతో బియ్యంలో అక్షరాలా అదే పేరు రాయండి..."

"వారి... వారి... మా నాన్న పేరు మోటుగా ఉంది. సినిమా హీరో పేరు పెడదాం అన్నాను..."

"ఇది కూడా సినిమా హీరో పేరే.

> పాతకాలం పేర్లు ఆమెకు నచ్చవు. అతడికేమో తల్లిదండ్రుల పేర్లతో కొడుక్కు నామకరణం చేయాలని. మొదట ఆమెవద్దన్నది తరువాత ఎలా ఒప్పుకుంది?

బాలయ్య అని ఇంట్లో ముద్దుగా పిలుద్దాం. బాలపైడయ్యలోని మొదటి రెండు, ఆఖరి అక్షరం కలిపి 'అన్నమాట. బాక్సాఫీస్ బొనాంజా బాలకృష్ణ ముద్దుపేరు బాలయ్య కదా?" అంది మళ్ళీ నవ్వుతూ.

అంతలో పాలకావిడి వచ్చిందని ఎవరో కేక వేయడంతో 'వస్తున్నా' అంటూ హడావుడిగా పెరటివైపు వెళ్ళిపోయింది.

'సీతలో ఇంత మార్పు ఎలా వచ్చిందబ్బా' అని శంకరం ఆశ్చర్యపోతూ అలాగే శిలలా నిల్చుండిపోయాడు.

అయితే రాత్రి తెరవెనక జరిగిన నాటకం అతనికి తెలియదు.

"ఏంటో నాగమ్మా. నాకు మా పైడయ్య ఒక్కగా నొక్క తమ్ముడు. మా అమ్మఅబ్బ పొయ్యాక నాకు వాడు, నాడికి నేనుగా పెరిగాం. వాడు నాకు తమ్ముడే కాదు కొడుకు కూడా. అటువంటి నా తమ్ముడు హఠాత్తుగా పొయ్యాడు. మా తమ్ముడికి శంకరం ఒక్కడే కొడుకు. వదిన బాలమ్మతో పాటు శంకరం నా కొడుకే అనుకున్నాను. నాకు మాత్తరం ఎవరున్నారు సెప్పు. నా మగడు కాలం చేశాక శంకరాన్ని నా దగ్గర పెట్టుకుని సాకుదాం అనుకున్నాను. మా వదిన బాలమ్మ ఒప్పుకోలేదు. నన్నే ఇక్కడికి రమ్మంది. కానీ మా ఊర్లో నాకున్న నాలుగెకరాల పొలం సొంత సేద్యం సేత్తావుంటిని. గొడ్డూగోదా వదిలి రాలేక అక్కడ్నే ఉండిపొయ్యాను. శంకరానికి కొడుకు పుడితే మా తమ్ముడు పైడయ్య పేరు పెట్టుకుంటాడేమో. నా తమ్ముని మీద ప్రేమతో నా తదనంతరం నాకున్న నాలుగెకరల పొలం, ఇల్లు శంకరం కొడుకు పేర్న రాద్దామనుకున్నాను. కాని ఇంత చేసి మా శంకరం కొడుకు తండ్రి పేరు పెట్టుకుంటున్నారంటే ఇంగ నాకేంటి ఆడిమీద చెడు? అందుకే నా తదనంతరం నా పొలం, ఇల్లు మా ఊరి రామమందిరంకు రాద్దాం అనుకుంటున్నాను నాగమ్మ పిన్నీ. పున్నెం పురుసార్థం. ఏమంటావ్?"

పక్క గదిలోంచి సీతాలక్ష్మి ఓ చెవి ఇటుపడేసి వింటూందని తెలిసే ఆ మాటలు కాస్త గట్టిగానే అంది గౌరమ్మ. సీత వింటూందని తనకి తెలియనట్టే గౌరమ్మ నటించింది. తను చాటుగా వింటున్నట్లు గౌరమ్మ గమనించలేదని సీత అనుకుంది. ఏమయితేనేం?

కొడుకు పేరు బాలపైడయ్యగా నిర్ణయించింది. అంతేకాదు గౌరమ్మకి గుంటూరు నేతచీర పెట్టాలని కూడా అనుకుంది.

కాని ఇదేం తెలియని శంకరం మాత్రం 'నా అనుభవం ముందు నీ పెళ్ళాం మొండితనం ఎంతరా పిల్లకాకీ' అన్న గౌరమ్మ మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చి 'అత్త' అంటూ గావుకే పెట్టాడు.

తన బాలసారె మహోత్సవం అనుకున్న దానికంటే ఘనంగా జరగబోతున్నందుకు కాబోలు పొత్తిళ్ళమధ్య నిద్రపోతున్న బాలపైడయ్య నిద్రలోనే బోసినవ్వులు నవ్వాడు. ●